

La senyora vicepresidenta de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria. (*Aplaudiments*)

Continuem amb la pregunta 1.577 que formula la diputada Mamen Peris, del Grup Parlamentari Ciudadanos, a la consellera de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat sobre el Pla especial de la zona d'activitats logístiques del port de València.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Peris Navarro:

Gracias, presidenta.

Consellera, hoy hablamos de la ZAL, de esa zona de actividades logísticas del puerto de Valencia, una idea que partió de un gobierno socialista en los años noventa, de Joan Lerma, y que se materializó en 1998 con un acuerdo entre la Generalitat, ayuntamiento, gobierno central, bajo un gobierno del Partido Popular, un acuerdo que recibió mucho rechazo social, acabó en los tribunales, se declaró su nulidad en 2013 por el TSJ, y, en 2015, lo confirmaba el Tribunal Supremo. De nada ha servido este antecedente; en 2018 la ZAL se activaba de nuevo por el gobierno del Botànic y otra vez este proyecto está en los tribunales.

El TSJ de la Comunidad Valenciana, hace unos meses, dictaba sentencia contra la ZAL y contra esta sentencia cabía recurso de casación de nuevo ante el Tribunal Supremo. A partir de conocer la sentencia, *consellera*, empezaban las fisuras botánicas: sus socios nacionalistas se activaban, primero en Madrid, Baldoví, diciendo que había que paralizar y desistir de ese proyecto; mientras, la ministra socialista Sánchez afirmaba que con la inversión de 133 millones que llevamos, más 5,5 millones de medidas correctoras también invertidas, y nos estábamos jugando dos mil puestos de trabajo y una inversión privada de 73 millones, había que recurrir y el gobierno iba a recurrir; aquí, Compromís presentaba una PNL, *consellera*, pidiéndole que no recurriese, que abriese un proceso de diálogo y que se decidiese de forma participada; Unides Podem ha pedido la comparecencia del presidente de la autoridad portuaria, Aurelio Martínez, sobre la ZAL; el alcalde de Valencia, señor Ribó, bueno, deshojando la margarita, porque depende del período electoral que le pille al señor Ribó, pues, ZAL sí, ZAL no, reversión sí, reversión no; y el socialista Aurelio Martínez afirmando que es un proyecto muy bonito para la ciudad, respetuoso con el medio ambiente, que genera 1.500 puestos de trabajo y que contratarán a muchas personas del barrio de Nazaret; el presidente Puig, perfil bajo, guardaba silencio, balones fuera y decía que ahora no se haría de esta manera la ZAL. En concreto, el presidente Puig dijo que, en función de lo que dijera la Abogacía de la Generalitat Valenciana, harían.

¡Hombre!, ya vemos al presidente Puig «oltraliberado», y ustedes han recurrido en casación al Tribunal Supremo. Mi pregunta es: ¿qué argumentos les han planteado desde la Abogacía de la Generalitat para que ustedes recurran en contra de la voluntad de sus socios?

Y, *consellera*, una pregunta que usted creo que me va a contestar genial, porque después del anuncio triunfal de la gigafactoría por parte de todo el Botànic, ¿cómo es posible que ahora sus socios se alegren de esta sentencia?

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable consellera.

Agraïm a Conxa la tasca que és intensa, especialment en la sessió de control al govern.

Gràcies, Conxa.

Quan vullga, senyoria.

La senyora consellera de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat:

Gràcies, presidenta.

Senyores diputades i senyors diputats.

Senyora Peris, ja he manifestat en diverses ocasions l'opinió d'aquesta conselleria cap a la ZAL. Hem de tindre clar que partim d'una situació heretada, si la decisió d'arrancar aquest projecte s'hagués de prendre hui, ja li dic que la ZAL no es duria a terme en la manera en la que es va fer.

Aquest govern s'ha trobat de colp en una situació que és molt difícil de revertir; l'horta està arrasada, els terrenys estan expropiats, les parcel·les han estat urbanitzades i els vials estan fets. S'han invertit més de 160 milions d'euros de diners públics, a eixes xifres cal sumar 48 milions d'euros en indemnitzacions que la Generalitat va haver de pagar als propietaris dels terrenys expropiats. Ens referim a una situació sobrevinuda i de conseqüències nefastes, parlem d'uns costos econòmics molt importants, que, òbviament, cal avaluar i enfrontar amb serietat. No és tan senzill canviar una instal·lació de lloc, sobretot quan ja hi ha una decisió presa.

Per tant, seguim treballant per trobar una solució que combine la protecció del medi ambient i el creixement econòmic.

Com saben, respecte de la sentència del Tribunal Superior de Justícia, hem decidit recórrer-la, ha estat l'Advocacia de la Generalitat qui ha manifestat que existeix interès cassacional. I encara que sabem que és un tema controvertit, com a consellera no puc evadir la meua responsabilitat perquè per a les administracions públiques el que ha de prevaldre sempre és l'interès general. Cal diferenciar allò relatiu a l'òrbita jurídica del que suposa la gestió política.

Sent així, des d'aquesta conselleria seguirem treballant incansablement per a avaluar totes les possibles solucions

que equilibren el creixement econòmic amb una major protecció mediambiental. Ja s'han formulat algunes propostes com, per exemple, convertir part d'aquest espai en una zona verda que unisca el riu i l'Albufera.

Per tant, assumirem la realitat en consonància amb els pronunciaments judicials, però, al mateix temps, treballarem també colze a colze amb les diferents administracions públiques, institucions i associacions veïnals, tractarem d'escoltar propostes, opcions i les diferents alternatives.

De tota manera, no tinguen dubte que posarem tot el nostre esforç, cura i dedicació per tal d'arribar a acords consensuats i aconseguir així un espai més respectuós i generador d'oportunitats per a la ciutadania. És clar que no podem canviar tot el que s'ha fet en els últims vint anys, però si podem aportar millores i iniciatives per convertir aquest projecte en un espai més sostenible, enriquidor i respectuós amb el medi i les persones.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula la senyora Peris per a continuar amb la formulació de la pregunta. Ho fa des de l'escó.

Quan arribe la consellera al seu escó, li done la paraula.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Peris Navarro:

Señora Torró, nada de la pregunta que le hacía sobre cómo era posible conjugar ese anuncio triunfal de la gigafactoría y que ahora otros se alegren por la sentencia. Pero, mire, es que esta reflexión no era mía, le hacía la pregunta porque Aurelio Martínez dice textualmente: «me produce tristeza la tremenda alegría de algunos por esa sentencia después de haber sacado pecho por la llegada de la gigafactoría Volkswagen». Usted me dice que hay interés casacional, yo creo que hay interés electoral, *consellera*, ¿por qué?, porque el Tribunal Supremo seguro que tardará más de un año de la sentencia, habrá elecciones, y quien venga después que asuma.

Pero ¿cómo va a conjugar? Queda muy bien en el discurso, en el papel, conjugar sostenibilidad y crecimiento económico, pero siempre que hablamos del puerto, siempre está en el pulso con sus socios de gobierno, *consellera*. Le digo un titular que decía un periodista del *Valencia Plaza*: «25 años de ZAL sin ZAL».

Consellera, ¿el PSPV va a sacar de una vez por todas pecho por la ZAL del puerto?

Gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable consellera.

Quan vullga, senyoria.

La senyora consellera de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat:

Gràcies, presidenta.

Senyora Peris, ja li he dit que jo com a consellera sé quina és la meua responsabilitat i les meues obligacions, especialment en l'àmbit administratiu i en l'àmbit jurídic, i jo crec que és important diferenciar-ho de la gestió política.

I en això, senyora Peris, encara que vostés vinguen ací a la trona a dir les vegades que vullguen que els companys del Botànic estem dividits, no és així. Tinga en compte que el Botànic estarà, com en tot, a l'alçada de les circumstàncies perquè si tenim alguna cosa clara és que sempre anem a posar per damunt l'interés dels valencians i valencianes.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Passem a la pregunta 1.104 que formula la diputada Estefanía Blanes, del Grup Parlamentari Unides Podem, a la Conselleria de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat sobre la millora de la línia de ferrocarril Alcoi-Xàtiva.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Blanes León:

Gràcies, presidenta.

Mire, senyora consellera, com vosté sap, perquè també és la de les comarques centrals, és de la zona i coneix molt bé la línia, la línia del tren de mitja distància d'Alcoi-Xàtiva-València, en el seu tram entre Alcoi i Xàtiva pateix l'abandonament i la falta d'inversions que és totalment intolerable durant dècades, i això el que cal fer és revertir-ho evidentment amb les inversions que es preveuen. Però, també, a més, cal afegir que hi ha uns horaris insuficients, inadequats, una velocitat que és lenta, uns preus molt alts i uns trens poc accessibles.

Senyoria, en l'actual escenari de lluita contra l'emergència climàtica parlar de mobilitat sostenible i abandonar el tren convencional són totalment incompatibles, com segur que compartim. Essencials també per a la vertebració del territori, perquè la ciutadania puga desplaçar-se per al seu treball, anar als estudis, a les cites mèdiques, per a l'oci també, el turisme, o el transport de mercaderies.